

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 190.506 van 16 februari 2009

A. 132.129/VIII-3432

In zake: **LESNE** Alain
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Geoffroy GENERET, advocaat,
Terkamerenlaan 27
1000 Brussel,

tegen:

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door
zijn Regering,
dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER

Gezien het op 22 januari 2003 ingediende verzoekschrift, waarbij Alain LESNE de nietigverklaring vordert van "artikel 29 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 tot vijfde wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in zoverre deze bepaling de artikelen 367*ter*, 367*quater* en 367*quinquies* invoegt in het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest";

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer JOASSART, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 juli 2008, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 oktober 2008;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GENERET, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. RASSON, loco Mr. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer JOASSART, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

Overwegende dat verzoeker het ermee eens is dat het beroep doelloos is geworden wat artikel 367*quinquies* betreft, dat bij het bestreden besluit in het voormelde besluit van 26 september 2002 is ingevoegd;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan "schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, van de algemene beginselen van gelijkheid en non-discriminatie, van het algemeen beginsel dat bestuurshandelingen gemotiveerd behoren te worden, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en aan machtsoverschrijding"; dat hij in verband met de "ingenieurstoelage" betoogt dat ze alleen wordt toegekend aan de burgerlijk, landbouwkundig of scheikundig ingenieurs, terwijl het diploma van licentiaat in de rechten waarvan hij houder is het bewijs levert van een even complexe opleiding als die van ingenieur; dat hij oordeelt dat hij eveneens een gespecialiseerd ambt uitoefent en dat uit niets blijkt dat het op de huidige arbeidsmarkt niet mogelijk zou zijn ingenieurs aan te werven zonder hen preferentiële bezoldigingen te verlenen;

dat verzoeker, wat de projecttoelage betreft, steunend op advies 32.861/4 van 25 maart 2002, betoogt dat ze wegens de onduidelijke voorwaarden waaronder ze wordt toegekend, berust op een arbitrair en niet-objectief systeem;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker een projecttoelage zou kunnen krijgen en dat de omstreden bepaling dus niet nadelig is geweest voor hem; dat ze, wat de ingenieurstoelage betreft, betoogt dat ingenieurs, in vergelijking met houders van andere diploma's, verhoudingsgewijs veel zeldzamer zijn en dat naar hen meer vraag is op de arbeidsmarkt, in het bijzonder vanwege de privésector, die hen aantrekkelijke bezoldigingen kan voorstellen, zodat deze sector een aanzienlijke concurrentie betekent voor de overheidssector voor het werven van ingenieurs; dat ze de nota van de regering aanhaalt die voorafgegaan is aan het ontwerpen van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 25 april 2002 tot wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 6 mei 1999 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, luidens hetwelk de ingenieurstoelage "is ingevoerd om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden die men ondervindt bij het aanwerven van burgerlijk ingenieurs en om te voorkomen dat ze na verscheidene jaren ervaring vluchten naar de privésector of naar andere overheidsdiensten"; dat de verwerende partij uiteenzet dat bij zes vergelijkende examens voor de werving van burgerlijk ingenieur er gemiddeld minder dan tien geslaagden zijn en dat er telkens verschillende geslaagden hebben geweigerd in dienst te treden; dat ze daaruit besluit dat het gekritiseerde verschil in wedde objectief en redelijk gerechtvaardigd is en dat de gevolgen ervan niet onevenredig zijn ten opzichte van het beoogde doel, aangezien het bedrag van de toelage wordt vastgesteld op het forfaitaire bedrag van 3.500 euro per jaar; dat de verwerende partij in verband met de projecttoelage uitlegt dat ze ertoe strekt de ambtenaren ertoe aan te zetten nieuwe en originele taken te vervullen, in tegenstelling tot het dagelijkse beheer van de opdrachten en dat ze steunt op een objectief en redelijk onderscheid tussen de ambtenaren belast met het verwezenlijken van een tijdelijk, strategisch en transversaal project enerzijds en de andere anderzijds; dat ze oordeelt dat de toelage, gelet op het bedrag ervan, niet overdreven is ten opzichte van het beoogde doel; dat ze betoogt dat in de bestreden tekst de uitbouw van een project nauwkeurig is aangegeven zodat de bevoegde overheid haar beslissing met volkomen kennis van zaken kan nemen, wat het risico van willekeur beperkt; dat de verwerende partij toegeeft dat de strategische en transversale aard van het project een ruime beoordelingsbevoegdheid veronderstelt, maar dat ze van mening is dat zulks niet staat voor arbitrair; dat ze betoogt dat verzoeker vooruitloopt op de toepassing van

de omstreden bepalingen en dat zijn bezwaren voorbarig zijn in zoverre ze gericht zijn tegen de beslissingen die zouden worden genomen naar aanleiding van de presentatie van een project en die voor de Raad van State zouden kunnen worden betwist;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat de verwerende partij niet het minste begin van bewijs heeft geleverd dat de huidige stand van de arbeidsmarkt het haar niet mogelijk zou maken voldoende burgerlijk ingenieurs aan te werven om te voldoen aan de behoeften van haar diensten; dat hij van mening is dat, hoewel bij de laatste georganiseerde vergelijkende wervingsexamens het aantal geslaagden niet erg hoog lag, evenwel niet is aangetoond dat dit aantal ontoereikend zou zijn en dat betrekkingen van ingenieur vacant zouden blijven omdat men geen houders van het diploma van ingenieur kan aanwerven; dat hij vaststelt dat in de nota aan de regering de gekritiseerde toelage wordt gerechtvaardigd door de noodzaak om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden bij het werven van burgerlijk ingenieurs, doch dat de verwerende partij het toekennen van de toelage aan scheikundig ingenieurs en landbouwkundig ingenieurs niet rechtvaardigt; dat hij eveneens vaststelt dat de toelage wordt toegekend aan ingenieurs die een activiteit uitoefenen die niet rechtsreeks in verband staat met hun diploma; dat verzoeker, wat de projecttoelage betreft, verwijst naar het advies dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft gegeven over de ontworpen bepaling en waarin kritiek wordt geleverd op een toelagenregeling, waarbij niet wordt gepreciseerd hoe de ambtenaren al dan niet werden geselecteerd om deel te nemen aan de verwezenlijking van het project; dat hij het betreurt dat er niet het minste criterium is om te bepalen of een project "strategisch en transversaal" is en dat de voorwaarden voor de toekenning van de toelage het niet mogelijk maken de potentieel betrokken ambtenaren te verzekeren dat ze zullen worden behandeld met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel;

Overwegende, wat de ingenieurstoelage betreft, dat de Raad van State alleen maar kan herhalen wat hij heeft gewezen in de arresten nr. 81.583 van 1 juli 1999, inzake DEMINNE en IMBRECKX en nr. 162.636 van 22 september 2006, inzake de VZW Association des juristes des administrations wallonnes c.s.; dat daaruit volgt dat het middel in dat opzicht gegrond is;

Overwegende dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State, wat de projecttoelage betreft, in haar advies 32.861/4 heeft vastgesteld dat de omstreden bepaling "tot geschillen (kan) leiden als ze niet duidelijker en objectiever wordt gemaakt"; dat deze opmerking geen wettigheidsbezwaar was; dat de

verwerende partij er gedeeltelijk gevolg aan kon gegeven en zulks ook heeft gedaan; dat hoewel de verwerende partij beschikt over een ruime discretionaire bevoegdheid om de toelage al dan niet toe te kennen, ze in geval van beroep zal moeten aantonen dat ze deze niet arbitrair of op discriminerende wijze heeft aangewend; dat bestuurshandelingen grotendeels gekenmerkt worden door de discretionaire bevoegdheid die wordt aangewend; dat zulks ook in casu het geval is; dat het de Raad van State niet toekomt in abstracto vooruit te lopen op de wijze waarop de verwerende partij de gekritiseerde bepaling zal toepassen; dat het middel op dat punt niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt artikel 29 van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 tot vijfde wijziging van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 september 2002 houdende het administratief statuut en de bezoldigingsregeling van de ambtenaren van de instellingen van openbaar nut van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in zoverre het daarin een artikel 367*ter* invoegt.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zestien februari tweeduizend negen door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
de Hr.	DAOÛT,	staatsraad,
de Hr.	CAMBIER,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier

De Voorzitter

M.-Cl. HONDERMARCQ

J.-Cl. GEUS

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**